

udfærdiget af Amsraadet i 1877; at det paaahviler Digeinteressenterne at vedligeholde, styrke og forbedre Digerne. Nu have Interessenterne faaet den Opfattelse, at kunde de faa Lerklinten — den, hvorpaa de største Udgifter efter deres Formening hvile —, overdraget til Staten, mens de selv kun beholdt Sanddiget, saa kunde de nøjes med i Ny og Næ at plante nogle Hjelme eller Marehalm der. Der staar imidlertid i Vedtægten, at Digebestyrelsen har at rette sig efter Vandbygningsvæsenets Ordre, og Vandbygningsvæsenet vil sikkert komme med saa stærke Krav, at Bestyrelsen ikke vil kunne komme uden om dem, den vil sikkert blive nødt til at tage fat paa en grundig Forbedring af Digerne. Vandbygningsdirektørens Krav vil sikkert gaa ud paa, at der skal paaføres Digerne et Lag af 4 Tommer Tang og der paa plantes. Der er i Øjeblikket 559 Stationer; tage vi 30—40 for om Aaret, bliver det en Udgift paa adskillige Tusinde Kroner aarlig, efter hvad vor stedlige Ingeniør mener, og inden vi ere færdige med at gaa Rækken igennem, ville de første Stationer være lige saa bare, som de nu ere. Saa mange Penge kunne vi ikke aarligt reparere paa Lodsejerne, saa vil det let komme til at gaa saaledes, som de have talt om, nemlig at de blive nødte til at gaa fra deres Gaarde. Hvis de 16,000 Kr. fra i Fjor skulde repareres paa de 39,000 Enheder, vi have, vilde det blive 46 Øre pr. Enhed, og der er mange Bøndergaarde langs Kysten, som saaledes vilde faa en Udgift paa 5—600 Kr. alene for at klare denne Gæld. De af Vandbygningsvæsenet krævede Forbedringer og Styrkningsarbejder andrage saa store Summer, at Amsraadets Kaution ikke kan undværes, da vi ikke kunne reparere Beløbene. Det er imidlertid kun under den Forudsætning, at Amsraadet har anbefalet den foreslaaede Ordning, at Interessenterne alene dække Udgifterne. Det hedder jo ogsaa derom i Bemærkningerne til Forslaget: Ved Sagens Indsendelse til Ministeriet har Maribo Amsraad udtalt, at Raadet, under Forudsætning af, at der ikke paaføres Amtskommunen yderligere økonomiske Forpligtelser, kan anbefale, at Digeinteressenterne selv vælge Digelagets Bestyrelse. Udgangspunktet her er forkert, derfor bliver ogsaa Konklusionen forkert. Amsraadet vil ikke være med til at tilraade, at det ikke har Bestemmelsesret overfor Bestyrelsens Sammensætning, naar Amtet kan komme til at

staa inde for meget betydelige Laan. Derfor mener jeg, at det Udvalg, som forhaabentlig vil blive nedsat, vil støtte min Opfattelse, som gaar ud paa, at Interessenterne nok bør have Medbestemmelsesret, men at Amsraadet ogsaa, som hidtil, bør have en Finger med i Spillet.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Ved dette Lovforslag paalægges der ikke Amsraadet nogen som helst økonomisk Forpligtelse, i alt Fald ikke ud over den, det ifølge den tidligere Lov har. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Maribo Amsraads Anbefaling med fuld Ret kan tages til Indtægt for Regeringens Forslag, som ogsaa anført af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Det ærede Medlem erkendte fremdeles selv, at Vandbygningsvæsenet fuldt ud har Haand i Hanke med de Foranstaltninger, der skulle træffes med Hensyn til den fremtidige Vedligeholdelse uden Hensyn til, hvorledes Digebestyrelsen er sammensat, saaledes at der heller ikke af den Grund kan rejses Indvending mod Digeinteressenternes berettigede Krav.

Tesdorpf: Jeg beklager ikke at kunne være enig med den højtærede Minister. Der staar i Vedtægtens § 11: „Med Amsraadets Samtykke kan Digelagets Bestyrelse bestemme, at de til Dækning af ekstraordinære Udgifter medgaaende Summer skulle tilvejebringes ved Laan, for hvis Forrentning og Afbetaling Amsrepartitionsfonden da garanterer.“ Nu er det lige saa givet, som at Mandag følger paa Søndag, at vi i Fremtiden ville være nødte til at ofre store Summer paa Digernes Vedligeholdelse. Det billigste, tror jeg, vil være at anbringe en Lerkappe, men det kommer jo ikke direkte det foreliggende Spørgsmaal ved. De Krav, som Vandbygningsvæsenet vil stille i Retning af Paalægning af Tang, Beplantning med Hjelme og Marehalm o. s. v., ville i hvert Fald være saa store, at de ikke kunne overkommes uden ved Laan, men hvem skal kavere for disse. Den nuværende Bestyrelse agter ikke at gøre det, og jeg antager heller ikke, at en ny Bestyrelse, nedsat af Interessenterne, vil gøre det. Der er kun een Vej at gaa, nemlig at henvende sig til Amtet, men hvis Amtet skal gaa i Kaution, er dets Tilslutning til Lovforslaget bortfaldet. Skal Amtet stadig have økonomiske Forpligtelser, vil det selvfølgelig ogsaa have Haand i Hanke med Forholdenes Ordning.